

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 147/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Ľibora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. TO-6Cpr/4/2023-496 z 20. septembra 2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra č. k. TO-6Cpr/4/2023-539 z 30. septembra 2024, listu Okresného súdu Nitra sp. zn. Spr 5016/24 z 30. októbra 2024, listu Krajského súdu v Nitre sp. zn. SprS 4007/24 z 12. decembra 2024 a upovedomeniu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. S-MSSR-000382/2025 z 13. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa podaním označeným ako „*Sťažnosť*“, doručeným ústavnému súdu 24. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom okresného súdu č. k. TO-6Cpr/4/2023-496 z 20. septembra 2024 v spojení s opravným uznesením okresného súdu č. k. TO-6Cpr/4/2023-539 z 30. septembra 2024, listom okresného súdu sp. zn. Spr 5016/24 z 30. októbra 2024, listom krajského súdu sp. zn. SprS 4007/24 z 12. decembra 2024 a upovedomením ministerstva spravodlivosti č. S-MSSR-000382/2025 z 13. januára 2025. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiada, aby dočasným opatrením „uložil predsedovi Okresného súdu Nitra, predsedovi Krajského súdu v Nitre a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, aby sa dočasne zdržali vykonávania respektíve konania, ktoré spočíva v prešetrovaní sťažnosti horeuvedeným spôsobom, a aby im bolo uložené, aby sa dočasne zdržali konania, ku ktorému dochádza k inému zásahu a tým porušovaniu základných ľudských práv, tým, že sťažnostné konanie nie je vybavované oprávnenou osobou a v súlade so zákonom o súdoch a v súlade s Ústavou slovenskej republiky“. Sťažovateľka taktiež žiada, aby ústavný súd uložil

ministerstvu spravodlivosti povinnosť, „ktorá spočíva v opätovnom zistení, či v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra boli porušené zásady dôstojnosti súdneho konania, a aby ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky opätovne prešetřilo oprávnenou osobou, v súlade so zákonom o súdoch, v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, sťažovateľkin podnet z 2. januára 2025“.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručenou okresnému súdu 6. apríla 2023 domáhala určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy celkom v sume 13 376,13 eur. Okresný súd o žalobe rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že vo výroku I určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobkyni listom 1. marca 2023 je neplatné a pracovný pomer skončil 3. marca 2023. Vo výroku II určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy v sume 2 207 eur. Výrokom III žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom IV rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný žalobný návrh. Proti napadnutému rozsudku podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté.

3. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v nesúhlase sťažovateľky s výsledkom súdneho konania vedeného na okresnom súde. Sťažovateľka je toho názoru, že zákonný sudca nesprávne aplikoval ustanovenia Civilného sporového poriadku a Zákonníka práce, rozhodol nezákonne a v dôsledku uvedeného došlo k porušeniu jej základných práv vyplývajúcich z označených článkov ústavy a dohovoru.

4. Sťažovateľka sa so svojimi námietkami taktiež obrátila na predsedu okresného súdu so sťažnosťou na postup v konaní, ktorá bola vybavená napadnutým listom z 30. októbra 2024. Sťažovateľka je toho názoru, že jej sťažnosť nebola vybavená príslušnou osobou, keďže jej autorom nie je predseda okresného súdu, ale jeho podpredsedníčka. Z uvedeného dôvodu sa sťažovateľka so sťažnosťou obrátila na predsedu krajského súdu, pričom ani táto sťažnosť nemala byť vybavená príslušnou osobou, keďže na ňu písomne odpovedal podpredseda krajského súdu napadnutým listom z 12. decembra 2024. Sťažovateľka sa preto so sťažnosťou obrátila na ministerstvo spravodlivosti, ktoré ju vybavilo napadnutým upovedomením z 13. januára 2025. Sťažovateľka je toho názoru, že k zásahu do označených článkov ústavy a dohovoru došlo aj prostredníctvom uvedených písomností, proti ktorým taktiež smeruje ústavná sťažnosť.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd hneď v úvode uvádza, že podanie sťažovateľky má vážne formálne a obsahové nedostatky, podľa obsahu ho však možno označiť za sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, pretože obsahuje tvrdenie o porušení práv vyplývajúcich z označených článkov ústavy a dohovoru a označenie porušovateľov. Spomenuté nedostatky sú spôsobené sčasti aj tým, že sťažovateľka ústavnú sťažnosť podala bez zastúpenia advokátom napriek tomu, že podľa § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom. Sťažovateľka pritom ani nepožiadala o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Bezprostredným následkom nesplnenia tejto zákonnej povinnosti je odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd sťažovateľku na odstránenie nedostatkov podania nevyzval, pretože z obsahu sťažostnej argumentácie, ako aj príloh k ústavnej sťažnosti je zrejmé, že ani prípadné odstránenie daných nedostatkov by nevedlo ústavný súd k inému záveru, ako je odmietnutie ústavnej sťažnosti. Podstatou ústavnej sťažnosti je nesúhlas sťažovateľky s výsledkom súdneho konania vedeného na okresnom súde, teda s obsahom napadnutého rozsudku okresného súdu. Sťažovateľka však sama informovala ústavný súd, že proti napadnutému rozsudku okresného súdu podala odvolanie.

7. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

8. Toto pravidlo vychádza z princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Jeho zmysel a účel je v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale rovnako je aj úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci výkonu im zverených kompetencií.

9. Sťažovateľka pretavila svoju nespokojnosť s výsledkom súdneho konania do podaného odvolania, ako aj do ústavnej sťažnosti smerujúcej proti rozsudku okresného súdu. Súbežný prieskum rovnakého rozhodnutia dvoma orgánmi verejnej moci nie je možný. Právomoc odvolacieho súdu poskytnúť ochranu právam sťažovateľky má aktuálne prednosť pred právomocou ústavného súdu, čo vedie k odmietnutiu ústavnej sťažnosti v časti smerujúcej proti rozsudku okresného súdu podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

10. Na margo zvyšných častí ústavnej sťažnosti smerujúcich proti administratívnym vyrozeseniam podpredsedníčky okresného súdu, podpredsedu krajského súdu a ministerstva spravodlivosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľka síce uviedla, ktoré články ústavy a dohovoru majú byť popísaným postupom označených porušovateľov porušené, avšak na podporu svojich tvrdení neuviedla žiadnu relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu. Je preto nutné konštatovať, že medzi obsahom označených článkov ústavy a dohovoru, ktoré sťažovateľka uviedla v ústavnej sťažnosti, a uvedenou argumentáciou absentuje akákoľvek príčinná súvislosť. Ústavná sťažnosť v uvedených častiach taktiež neobsahuje žiaden relevantný konečný návrh (petit), na základe ktorého by ústavný súd mohol v sťažovateľkinej veci konať v rámci svojich ústavou zverených kompetencií. Uvedené nedostatky bránia prijatiu ústavnej sťažnosti v daných častiach na ďalšie konanie a zakladajú dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu